

MVCRX06M6DR7
prvotní identifikátor

odbor bezpečnostní politiky
Nad Štolou 3
170 34 Praha 7

Č. j. MV-146139-2/OBP-2022

Praha 19. srpna 2022
Počet listů: 4

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, Odbor bezpečnostní politiky (dále jen „MV“), jako věcně příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“),

rozhodlo

o žádosti o informace podané panem Janem Horákem, narozeným 27. 8. 1986, trvale bytem v ulici Jana Zajíce 16, Ústí nad Labem, 400 11 (dále jen „žadatel“), doručené MV dne 4. srpna 2022,

takto:

Podle § 15 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. b) zákona o informacích **se žádost odmítá.**

Odůvodnění

MV obdrželo dne 4. srpna 2022 elektronickou žádost s odkazem na zákon o informacích, kterou žadatel specifikoval níže uvedeným způsobem.

„Ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o zpřístupnění následujících informací:

1. Kompletního materiálu Analýza připravenosti České republiky čelit závažné dezinformační vlně“ projednaného Bezpečnostní radou státu 19. července 2022.“

Dle § 2 odst. 1 zákona o informacích je MV státním orgánem povinným poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. Poptávaný materiál se k působnosti MV vztahuje z toho titulu, že byl vypracován MV a předložen na schůzi Bezpečnostní rady státu ministrem vnitra na základě úkolu uloženého vládou.

Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o informacích může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

Materiál, jehož poskytnutí se žadatel domáhá, je novou informací ve smyslu výše citovaného ustanovení, neboť se jedná o podkladový materiál nelegislativní povahy, který byl vytvořen za účelem jeho využití pro další rozhodování vlády České republiky, a to v souvislosti s přípravou rozhodnutí vlády České republiky, které dosud nebylo učiněno.

Rozhodnutím povinného subjektu, jímž se končí příprava takového materiálu, je přitom ve smyslu citovaného ustanovení třeba rozumět z hlediska samotné vlády okamžik projednání tohoto materiálu. V případě přistoupení k širšímu vymezení rozhodného okamžiku „rozhodnutí“ by pak bylo možné případně uvažovat i o okamžiku předložení materiálu příslušnou osobou (členem vlády) k projednání vládou. Žádný z těchto okamžiků však ve vztahu k předmětnému materiálu nenastal, neboť požadovaný materiál dosud nebyl vládou České republiky projednán, ani jí nebyl k projednání předložen. Zároveň se nejedná o materiál, který by zákon považoval za informace veřejně dostupné.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že se jedná o informaci, která je informací novou, určenou k přípravě budoucího rozhodnutí, jejíž poskytnutí může povinný subjekt omezit. Vedle podřazení požadovaných informací pod rozsah zákonného omezení se povinný subjekt zabýval též tím, zda v konkrétním řešeném případě je uplatnění důvodu pro omezení přístupu k informacím skutečně nezbytné, tedy zda existuje legitimní zájem na neposkytnutí požadované informace, který „převáží“ nad ústavním právem na informace a který odpovídá čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“).

Odmítnout přístup k informacím dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o informacích lze tehdy, jestliže by jejich poskytnutím mohlo dojít k neproporcionálnímu narušení jiného základního práva nebo i z jiných závažných důvodů korespondujících s hledisky danými čl. 17 odst. 4 LZPS. Legitimní důvody pro odmítnutí přístupu k předmětnému

materiálu před jeho projednáním jsou v tomto případě splněny, a to z následujících důvodů:

- 1) V první řadě je nutné posoudit charakter požadovaných informací. Požadovaný materiál slouží jako podklad pro širší odbornou i politickou diskuzi. Zveřejnění jeho obsahu ještě před tím, než bude vládě umožněno při svém rozhodování zohlednit všechny související skutečnosti, by mohlo vést k nesprávné interpretaci aktuálně existujících informací a tím ke zcela zavádějícím závěrům.
- 2) Podkladové materiály pro budoucí rozhodnutí, jejichž poskytnutí se žadatel domáhá, mají povahu provizorní, neboť mohou doznat věcných i formálních změn. Jejich případné poskytnutí by tak zcela logicky nemohlo vést k uspokojení legitimního zájmu žadatele o poskytnutí takových informací, jež by disponovaly odpovídající mírou relevance.

Z uvedeného je zřejmé, že v daném případě nejsou dány takové okolnosti, jež by bránily aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) zákona o informacích.

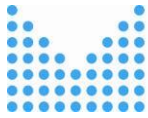
Je tedy zjevné, že jsou zde dány důvody pro neposkytnutí informací podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona o informacích a je tedy na místě aplikovat § 15 odst. 1 zákona o informacích, kde je stanoveno, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, a to v daném případě z důvodů, že předmětem žádosti je požadavek na poskytnutí nové informace, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu.

S odkazem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat rozklad (§ 152 odst. 1 a 5 správního řádu), a to podáním učiněným u MV. O rozkladu rozhoduje rozkladová komise MV.

Lhůta k podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu). V případě, že rozhodnutí bylo uloženo u provozovatele poštovních služeb a nebylo dříve adresátem vyzvednuto, považuje se desátý den od připravení rozhodnutí k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání rozkladu počíná v takových

případech běžet dnem následujícím po uplynutí desátého dne, kdy bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek § 41 správního řádu požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Mgr. Radek Šubrt
ředitel